

Димчо Дебелянов

Предчувствие

Изнизват се години след години,
аз все напред и все напред летя,
и в адский зной на тъжните пустини
преследвам призрака на любовта.
Венец челото ми не украсява –
от там на струйки кървав пот се лей,
ужасна мъка взорът замъглява,
че за почивка моят дух копней.
О иде час на ужас и тревога,
възпрян на бездинте край тъмни бряг –
ръце ще да отпусна в изнемога
и с грозен вик ще литна в черний мрак.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6246>]